

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen, mikäli tämä osallistuu asian käsittelyyn, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklaa on rikottu.

Kanne 6.7.2022 – Colombani v. EUH

(Asia T-414/22)

(2022/C 318/60)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jean-Marc Colombani (Auderghem, Belgia) (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan henkilöstöresurssien osaston johtajan 13.10.2021 tekemän päätöksen, jolla kantajalle toimitettiin joukko sensuroituja ansioluetteloja, jotka esitettiin virheellisesti siten, että ne vastaisivat EUH:n 9.2.2021 tehdyn sovinnon yhteydessä antamaa sitoumusta
- kumoamaan asiassa T-507/20 9.2.2021 tehdyn sovinnon tahdonmuodostuksessa olleen virheen vuoksi ja sen vuoksi, ettei EUH ole noudattanut sopimuksen ehtoja
- siltä osin kuin on tarpeen kumoamaan EUH:n henkilöstöresurssien osaston johtajan 29.3.2022 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan valitus R/618/21, joka koski sitä, ettei asiassa T-507/20 9.2.2021 tehdyn sovinnon yhtä olennaista ehtoa ollut pantu täytäntöön; tämän ehdon mukaan EUH toimittaa kantajalle ”niiden hakijoiden pätevyyttä ja ammatillista kokemusta koskeva tiedot, joiden esivalintalautakunta katsoi vastaavan parhaiten esivalintakriteereitä kaikkien sopimuksessa yksilöityjen menettelyjen osalta
- veloittamaan vastaajaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asiakirjoihin tutustumista koskevasta hakemuksesta annetusta päätöksestä nostamansa kanteen tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan henkilötietojen käsitettä ja asetuksia 2018/1725 (1) ja 1049/2001 (2) tulkittaessa on tehty oikeudellinen virhe, harkintavaltaa on käytetty väärin ja Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä III olevaa 6 artiklaa on tulkittu tavalla, joka on ristiriidassa kyseisten asetusten säännösten kanssa.
2. Toisen kanneperusteen mukaan päätös ei ole Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan mukainen ja asetuksen N:o 2018/1725 45 artiklaa on rikottu, koska tutustumisoikeuden rajoituksella loukataan hyvän hallinnon periaatetta, oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta ja oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja koska sillä estetään riidanalaisen toimien tuomioistuinvalvonta kokonaisuudessaan.

3. Kolmas kanneperuste koskee sitä, että EUH:n argumentti, jossa vedotaan yksinomaan kanteen peruuttamiseen ja jossa ei oteta kantaa esitettyyn valitukseen aineellisesti, on hylättävä ja että valituksen, joka koskee tutustumisoikeuden rajoittamisen lainvastaisuutta, hylkäämistä ei ole perusteltu.
4. Neljännen kanneperusteen mukaan riidanalaisen päätösten tekijöiden puolueellisuuden ja eturistiriitojen vuoksi on tehty virkavirhe ja henkilöstösääntöjä on rikottu.

Kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen kanteensa tueksi, jossa vaaditaan, että asiassa T-507/20 tehty sovintoratkaisu ja kanteen peruuttaminen kumotaan.

1. Ensimmäinen kanneperuste, johon vedotaan ensisijaisesti, koskee sitä, että sovinto asiassa T-507/20 on tehty erehdyttämällä ja että se on pätemätön.
2. Toinen kanneperuste, johon vedotaan toissijaisesti, koskee sitä, että sovintoa ei ole noudatettu ja että EUH on vedonnut oikeusvoimaan virheellisesti.

(¹) Luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta 23.10.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2018/1725 (EUVL 2018, L 295, s. 39).

(²) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EUVL 2001, L 145, s. 43).

Kanne 6.7.2022 – Intel Corporation v. komissio

(Asia T-417/22)

(2022/C 318/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat D. Beard, J. Williams ja B. Meyring)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- a. velvoittamaan komission maksamaan vahingonkorvauksena 593 177 661,75 euroa, joka vastaa 1 060 000 000 euron suuruiselle pääomalle Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioille sen kuukauden, jolloin asiassa COMP/C-3/37.990 Intel 13.5.2009 annettu komission päätös C(2009) 3726 final (jäljempänä päätös) annettiin, ensimmäisenä päivänä vahvistaman korkokannan mukaisesti maksettavaa viivästyskorkoa (1,25 %) lisättynä 3,5 prosenttiyksiköllä (tai unionin tuomioistuimen asianmukaisena pitämällä prosenttiyksiköllä) 13.8.2009 (päivä, jolloin Intel maksoi alustavasti sakon) ja 25.2.2022 (päivä, jolloin Euroopan komissio maksoi takaisin sakon pääoman) väliseltä ajalta vähennettynä komission Intelille jo maksamalla 38 059 598,52 euron suuruisella korkojen määrällä
- b. velvoittamaan komission maksamaan korkoa edellä (a) kohdassa vaaditulle rahamäärälle 25.2.2022 alkaen (päivä, jolloin komissio maksoi takaisin sakon pääoman) tai vaihtoehtoisesti 28.4.2022 alkaen (Intelin ensimmäisen korkokanteen nostamisajankohta) tai 6.7.2022 alkaen (tämän kanteen nostamisajankohta) taikka edelleen vaihtoehtoisesti tässä asiassa annettavan tuomion ajankohdasta alkaen siihen päivään saakka, jolloin komissio tosiasiallisesti maksaa kyseisen rahamäärän tuomion, jolla tämä kanne hyväksytään, perusteella EKP:n perusrahoitusoperaatioille vahvistaman korkokannan mukaisesti lisättynä 3,5 prosenttiyksiköllä tai vaihtoehtoisesti unionin tuomioistuimen asianmukaisena pitämällä prosenttiyksiköllä